

Papírok	Utolsó árkelet	
	penz	árú
ust	119.75	120.25
101.20	101.45	
98.25	98.75	
100.—	101.—	
101.—	101.50	
98.—	98.20	
91.25	91.55	
101.75	102.25	
101.50	102.—	
99.—	99.50	
100.—	100.50	
98.75	99.25	
97.75	98.25	
94.75	95.25	
91.50	92.—	
117.—	117.50	
124.50	125.50	
94.50	95.—	
93.—	93.50	
96.75	97.50	
96.—	96.75	
112.50	113.50	
92.30	92.80	
97.—	97.50	
93.75	94.25	
119.25	120.25	
101.75	102.25	
103.25	103.75	
173.50	174.50	
17.50	18.50	
38.50	39.50	
6.30	6.60	
12.—	12.50	
5.66	5.69	
5.65	5.68	
9.49	9.52	
9.49	9.52	
58.35	58.45	
11.65	11.67	
58.35	58.55	
98.50	98.60	
47.40	47.50	
47.80	47.40	
47.40	47.50	
47.45	47.50	
119.70	119.95	

Legújabb találmány.

Magyar birodalomra kizárólag szorított. Csak kir. Felsége által kintérett. Nemű legyek elleni óvszer, emberek és állatok számára.

Legújabb és cs. k. szabadalommal ellátott gyom által a legyek nem úgy, mint eddiges szerepükkel, elpusztítottak, minék esetében az lymódiu ipragnált legyek és atalokba való behullása által károsítanak, hanem az egész légyevadra szeri használat után is minden helyi-zenek, négyféle kísérleti fokozatban: Legyek elleni óvszer lakoszlályok szá- legyek eur-jettébb helyekből is ki- és az egész légyevadra távol tartanak használatára s ft.

Legyek elleni óvszer hus stb. számára a legyek nem száznak, de ezenkívül a fob napokban is megtartja frissességét. Gyártmányban. Ár: 11 ft.

Legyek elleni óvszer lovak, marhák számára, melyre minden repülő léteü, szimög, musca, darázs, kolombácsi szegélyen, országuton, ligeten, erdőn és a harmoktól az egész légyevadra el- Kétféle cs. mial kézim. Ár: 9 ft.

Legyek elleni óvszer különösen istál- mára. Ennek használatánál a legyek ad a stt nem találtak az istálóba. A sem ember, sem állatnak nem válik a egyéb által kellem-tlenülé. Nagy plén- kében 10 ft.

Legyek elleni óvszer használati utasítások az árak Bécsben, a laboratoriumban ér- gomagolás külön költé-égen számítottak. A megrendelések a pénz avagy 1/2-ának való beküldése után, a maradéknak levét mellett való felvétele mellett kü- nek.

Kiáltár: Bécs, Schottenfeldgasse 31. Csak kir. szab. tulajdonos ügyvezető és feltalálója a legyek elleni óvszernek.

Különzeti árak:
 Helyben és postán küldve
 Egy évre 10 ft.—kr.
 Fél évre 5 " "
 Negyed évre 2 " 50 "

Egyes szám 5 kr.

A lapasallandóságért illendő min- ton Kézlendny öpince, Vrewey- ban földesint. A szerkesztéséhez bormontre küldendő.

Előfizetési helyben
 FELEGGI K. LAJOS és HJ. SÁTHY KAROLY könyv- kereskedés és a Kézlendny- ban KUTÁSI IMRE könyv- állan KUTÁSI IMRE könyv- nyomdájának a postai hivatalok útján.

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KOZGAZDASZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:
 Négy hasábos peit sorát 5 kr.
 Nagyobb terjedelmű a többszöri hirdetésnek azz szerint a leg- ocsóbb árért részemek tel. Bélyegdi minden külön bejta- kásért 30 kr.

„Nyitit”-ben megjelenő közle- meny minden peit sora 20 kr.

Hirdetéseket felvételnek a kiadó hivatalban, KUTÁSI I. könyv- nyomdájában, valamint ZICHNER MAN H. könyv. iróházában is.

Négy nélkü vagy bérmentesül bekiáltó kszatok nem vétel- nek ágyalomb.

Kéziratok vissza nem adatnak.

A békéről.

Korszerűtlen ezimet választottunk; his- zen háborgó vulkán fölött járunk kelünk, haborus cikkek járják be naponta a vilá- got s mégis merészkedünk ily korszerűtlen eszmére szót vesztgetni. Oh, az a béke! ez csak képzelti fogalom, óhajta mindenki, s nehezen valósítható meg, míg ember él e földön. A béke apostolait órjngöknök gunyolja a világ. Es mégis mindenki vá- gyakozik ez után, csak hogy odáig az ut véres nyomokon vezet keresztül. Valóban komolyan fontolóra véve a dolgot, a béke inkább csak puszta név, üres fogalom, likas mogyoró. A legtöbb nemzet évkönyveiben több a véres lap, mely háborúról tanít, lázadásról beszél, alig van egynehány, mely- nek évlapját véresöppek ne szennyeznék be: hány család van, hol az irigység, torzsalkodás napirenden van, vannak egyének, kik ha ezivódótársat környezetükben nem talál- nak, önmagukkal jönek összeütközésbe s belkölök hivány küzdelemre öntestök ellen s a szenvedélyek fegyvereivel ostromolják önön- lényüket. Sőt nyíltan kimondhatjuk, hogy sokan hiában keresvén itt e siralom völ- gyében az annyira óhajtott békét, önkényt a sir mélyében keresik azt föl.

Pedig mily bájos tündér az a béke: már maga e név dallamos zengzeti. Költők méltaták lantjukra. Eirendé ép oly szép női név, mint Auróra. A latin Pax (béke) rövid, nyers és éles szó, de tudjuk, hogy mily hirtelen kötik azt néha, még ha fegy- verszöveget válik is. A rómaiak, ezek a fáradhatlan harcosok szerették, ha telepít- vények legalább névleg a békéről tanus- kodtak. Estremadura fővárosát Pax Augusta, a mai Bėjai Portugállban Pax Julia névvel ruházták föl. Ovid a békét az istennők sorába helyezi. Ermekek vertek a békeszerző Hercules tiszteletére s a jelen viszonyok is világosan igazolhatják, hogy a békeszerzés valóban herculesi munka. A német béke (Friede) épen az ellentétet jelzi, mert his- zen épen nagy Fridrik, ki oly békés névű volt, nem a békében, de a harcban mu- tatta ki gazdagságát.

A legtöbb nyelvben a békét többes számban nem is lehet említeni, mintha az csakis egy és feloszthatlan lenne, mintha az, mint maga az örökkévalóság, örökké tartó lenne, vagy legalább kellene, hogy az legyen. Említhetünk békekötéseket, de békéről szólnunk helyes magyarsággal sem lehet. Béke csak egy van, békeket nem ismerünk.

A béke alatt, közügyeinkre vonatko- zólag, azt a csöndes, háboríthatlan nyugal- mat értjük, mit hazánkban vagy otthonunk- ban élvezhetünk, ha háboru nem dul, s ha a szomszéd államokkal egyetértésben élhet-ünk. A bel- s külbéke állítólag a boldo- gulásra törekvő nép jólétének egyik jelen- tékeny emeltyje. Es mégis Hobbes, e híres angol bölcsész, azon merész állítást kockáztatja, hogy az emberi lét egyik nél- küözhetlen kelléke a háboru, hol kéz kéz ellen van fölemelve. Pedig a harc az em- beriség testének oly betegsége, mely meg- gyöngíti a társadalom idegeit, erőszakos vérbozását, hevítő láz. A háboru az em- beri romlottság gyümölese, egészségtelen szervezés körjele s az állami test erőszakos rázkódása. Nézzük bár tüneteit s kifejöl- déseit. A háboru pusztítja a lakosságot, fejtleniséget szül, szabadosság váltja föl a törvény méltóságos székét, vesztélyeztetti a vagyont, életet, szabadságot, megcsökkenti a kereskedelmet, miveletlenül hagyja a szántóföldeket. S e nyomorúságoknak egyik részről minemű virága van? A dicsőség. Drága virág, vértalajból növe ki.

A béke pedig, mint a jó egészség, erőt ad az államnak s ez biztosan állhat fenn, még ha nincs is valami hős hadvezér a trónon. Ha valamely országot nem bánt a terjeszkedési viszketeg, vagy egyéni ér- dek nem kerekedik felül, a béke szárnyai

alatt csöndesen elhethnek a családok, törvény korlátozhatja a kihágókat s tarthat reudben mindent, eszközi a népesség gyarapodását, bátorítja az ipart. A béke áldassá teszi az életet, a háboru halált hord sötét szárnyain.

A béke igazi áldó erejét csak akkor érezzük, ha tőlünk eltávozt. A harezias nemzetek is bevallják ezt, legalább arról tanuskodik mindazon jelkép, mely a békét ábrázolja. A görögöknél ez istennő, mint gyermeket hozdotta karjain Plutót, a gaz- dagság istenét. Tehát a béke tartja karjai közt a vagyont s felnöveli azt, ha a dajkát kimélik. A rómaiaknál olajágot tart jobb- jában: gyakran szárnyakkal ábrázolják és pedig nagyon helyesen, mert ez a tündér igen gyorsan illan el. Jobbjában tartott botjával egy kigyót, az armány jelképét fenyegeti, mely lábai alatt kunkorodik össze: e jelképet néha bőségszarv is gyarapítja.

A páleza a hirnök Merkur tulajdona, s azt jelzi, hogy a békével együtt jár az ipar. Az olajág a béke jelvénye, mert tartós jó időjárás kívánatik arra nézve, hogy az olajja meghozza bőségesen a maga gyümölcsét, nem olyan az, mint p. o. a szőlő, hogy három-négy év múlva terem- jen: a háboru által pusztított tartományban mihamarabb kivész. Hesiod szerint az, ki olajfát ültetett, nem szedhetette annak gyümöleseit: más termény növekedését a műv- szet siettetethi, de az olajja sokáig vára- koztat magára, azért lesz ez a béke jel- képe. Ezenkívül e fát a bölcsesség isten- asszonya: Minerva ajándékozta az emberiség- nek, tudtal adva ez által, hogy ha a balgák gyorsan s meggondolatlanul rohannak veszt- ökre, a bölcs kétszer is meggondolja, míg egy határozó lépést tesz.

Antonius Pius egyik érmén a béke jobb kezében olajágot tart, míg baljával fából vagy bőrből készült sisakokat s paizsokat éget el. Ez eszme, ha nem na- gyon új is, de életre való: Titusz érmén pedig szintén olajágot tartván egyik kezé- ben, másikkal egy egymás mellé fogott farkast és bánynt vezet.

A békének több jelentése van, de mind a főforrás kiágazása az. Ilyen a köz- béke, mit minden hűségese alattvaló s állam- polgár a haza javának érdekében megtar- tani s őrizni köteles, s ha valaki e köz- békét megháborítja, közbéke a békebírság, ki tudná, hányféle alakot öltve magára, hogy a czivakodó felek közt a megingott egyensúlyt helyreállítsa. Ily értelemben békebíró lehet mindenki még egy kis társ- ságban is, ha engesztelődést eszközöl ki viszátkodó házassélek, osztozkodó testvérek s pörölő rokonok között.

Nevezetes volt régente az ugynevezett Isten-béke. A hűbériség korszakában ugyanis nemcsak nemzetek, de egyesek is léptek egymással bizonyos időre fegyverszünetre. Az isten-béke, mit az egyház szerencsésen kitudott eszközölni szerdán estétől hétfőn reggelig tartott minden héten; ilyenkor a fegyveres kalandjárt elnémult, míg máskor mindenki lehetett öbíraskodó rokona gyilkosa iránt, vagy más ártatlanabb ügyben is, ha csak a felsőbb hatóság tekintélyét nem esorbítá. Régi szokás szerint azon termet, hol az ítéletet kimondták, béke-teremnek nevezték. Voltak aztán békevárosok is, hol csakis azon esetben lehetett beszút állani a sértő félén, ha a hatóság erre nyilvános engedélyt adott, míg ellenben más városok- ban mindenki saját tetszése szerint intézte el magánügyeit.

Azon korban igen üdvös intézmény volt ez, mert akkor egész Európa tömve volt kis és nagy várakkal s a vár-urak egymás ellen szüntelen torzsalkodtak. Meg- szűnt volna a földmivélés, kihalt volna a kereskedelem, elfogy a szegény lakosság, ha az egyház ilyen rendszabályt szerencsésen keresztül nem vihet.

1034-ben egy püspök, kinek nevét a krónikások, fájdalom, nem jegyezték föl, egyszer csak azt kezdte rebesgetni, majd nyilvánosan hirdetni, hogy ő egyenesen a magasságos mennyekből kapott utasítást, miszerint e földön békét predikáljon. A hűbérés urak rábeszéltek, hogy a zsinaton beszéljék meg ez ügyet a papokkal s együtt állapítsák meg az isten-béke alapszabályait. Először vonakodtak, de végre mégis bele- egyeztek, hogy vasárnap senkinek se szabad megtámadni ellenfelét: továbbá tilos meg- támadni fegyvertelenül utazó szerzetest vagy barátot, sem az olyan embert, a ki a templomba megy, vagy közvetlen onnan jó, vagy pedig nőt kísér. Tilos megrohanni a templomot s az attól harmincz lépésnyire eső házakat, s a ki ezt tenni mégis me- reszkednek, azt az egyházból való kirekeszt- tettenes büntetése érje utól. Ez uton a vadállati szenvedély, a gyilkosság némileg korlátozhatott s a szegény üldözött mégis talált menhelyet. E törvényeket II-ik Urban pápa 1095-ben szentesítette.

Békekötések csakugy hemzsegnek a történelem lapjain, de tudjuk, hogy mily könnyen felbomlanak: még csak Nagy Sán- dor kardja sem kell hozzá. Egy közbe- szúrás, egy vonás vagy egy ügyesen kiszá- mitott pont megdönti a politikuskoknak szá- mításait. S hányszor nem szurnak éleslá- tásu diplomaták oly kitévelt a pontok közé, melyek nekik szabad kezét engednek. A békekötés művészeleg fonott esomójából min- dig kilátszik egy szál, mely az egészet felbonthatja, azért ezek állandóságára mit- sem lehet építeni. Boles tanácsa ezért egy híres hadvezérnek az, miből pár sort ide igtatunk: csak a győztes léphet tisztessé- ges uton-módon békekötésre, hogy végét szakíthassa a pusztító harcznak, mert a győzelem, mely ép oly csalfa, mint a szer- renesse, egyszer csak hátat fordíthat az ő fegyvereinek is s ha a kinalkozó alkalmat elszalasztja, az ügyek állása megváltozván, kénytelenítve lesz megbélyegző békét vá- sárolni.

Béke és háboru hírei váltakozva jelen- nek most meg naponta, amazt óhajtuk, ettől ha nem félünk is, de mégis borza- dunk, de a békekötésektől andorodunk, mert ezek mai napig csak olyanok, mint a hamis bukás miatt hitelvesztett zsi- bárosok.

K. T. K.

A horvát-válság.

Tisza Kálmán bizalmas értekezletre hívta meg a horvát párt férfait, a mint ezt jelezni már alkalomunk volt. Az értekezlet lefolyásá- ról következő tudósítást adhatjuk:

Az értekezleten a miniszterelnökön ki- vül még gr. Szapary Gyula és Bedekovics miniszterek, a horvátok részéről pedig B. Inkey Nándor, Jozsipovich Imre, Mihálovics Karoly, Miksits Kálmán, gr. Peacsevich László, gr. Pejacsevich Tivadar és Zsvikovic János voltak jelen. A miniszterelnök megnyitva az értekezletet, kapcsolatban a Bécsben megtar- tott közös miniszteri értekezletek határozatai felől annak idején a Budapesti Korrespon- denz által közzétett kommunikekkel, melyek- nek hivatalos jellegét hangsúlyozá es b. Ram- berg kir. biztos kiáltványával, felhívta a jelen- voltakat, hogy adják elő nézeteiket a helyzet felől. Az ezután következő nyilatkozatok al- kalmával — mert a jelenlevők mindenike fel- szólt — heves rekriminációk sem hiányoz- tak, mindazonáltal a jelenlevők mindenike ha- tározottan kijelentette, hogy a zágrábi zavar- gások feltétlenül elítélendők, hogy valóságos anarchia fenyegeti Horvátországot, ha a köz- biztonság fenn nem tartatik és hogy Magyar- országgal annál inkább kell mindenesetre egyetértésre törekedni, minthogy a Magyar- országgal való egyetértés nélkül a viszonyok Horvátországban teljesen tarthatatlanok; több oldalról nevezetesen a horvátországi admi- nisztráció bajai is éles bíralt alá vétettek s az ország számos vidékére nézve éppenséggel e bajok jelentettek ki a zavarások indokai gyaránt. További közlemények az értekezlet lefolyása felől ez idő szerint nem lennének helyükön valók.

Illetékes oldalról közlik még, hogy a miniszterelnök, a horvát pártfőriak nyilatko-

zatsi után, felhívta a jelenlevőket, hogy ve- gék fontolóra szavait s tekintettel a minden- esetre veszélyes helyzetre, kikí saját hatás- körében hasson oda, hogy a czimerfeliratok kérdése a magyar-horvát közös országgyűlés közbejöttével kielégítő megoldást nyerhessen. A jelenlevők, kivétel nélkül, mindnyájan ki- fejezték készségüket, hogy az úgy mielőbbi barátságos elintézésére hatni fognak. Ezzel a bizalmas értekezlet — czélját, mely egyedül a kölcsönös tájékozás volt, elérve — szét- oszlott.

Z á g r á b b ó l folyást nyugtalanító híre- rek érkeznek. Az örvidekről komoly zavarga- sokról tesznek jelentést, melyekre vonatkozó- lag részletek még hiányoznak. Hir szerint a Gáina és Petrina között levő helységek lakos- sága felkelésben van es pedig leginkább a bir- tokos osztály ellen. Az említett vidékre nagy katonai erő indult el, melyet további katoná- ság fog követni.

E zavarásokkal kapcsolatban még a kö- vetkezőkről tudósítanak: Tény az, hogy a ma- gyar államvasut sziszek-doberlini vonalának bínskikuti, majuri, sunjai állomásain az állo- másfőnökök fenyegető leveleket kaptak, hogy a felkelők, akik mint régi határorok erősen föl vannak fegyverkezve, első sorban az állo- másépületeket fogják megtámadni és a vagya- nyokat fogják kiszedni.

Az állomásfőnökök katonaságot kérnek, mire meg az éjjel két zászlóalajt küldtek ki, melyek ma reggel 9 órakor Kostajnicába ér- keztek és a pálya mentén helyeztettek el.

KARCZOLATOK.

(Az „E-s” öszintesége. — Tisza Kálmán és a ture- lem. — A második példa. — A kegyelem.)

Az „E-s”-ben olvassuk, hogy valami faluba „egy század katonaság vetődött, meg- tud a n d ó, hogy nincs e ott zavarág.”

Ez az öszinteség egy valóban törvényes alapon álló kormány reszeről már magában is vizsgálatot igényelne, mert Magyarország ez ideig nem volt joga katonaságnak — ily t u d a k o z ó d ó kirandulások megtelezéshez.

Nem is úgy lesz az, hanem bizonyosan a zsi- dok hívtak oda, mint Tapolca, a, ahol a hatóság a fővárosi lapokból tudta meg, hogy oda ka to n a s a g o t h i v o t t v a l a k i.

De hát mire való a törvény?

Tisza Kálmán, ki tudvalevőleg saját poli- tikája által nem lehetett miniszterre, hosszú várakozás után végre k r m á n y a j u t o t t, — elfeladás útján. Az ő emlékkönyvébe írta volt egy akkor a halál révén lévő rokona: „Tisza Kálmánnak, a politikusknak hagyom türelmemet; szüksége lesz rá, míg miniszterre lesz Ma- gyarországon. Ha azonban csakugyan miszter- rükké lesz, akkor kérem, ruházza türelmemet a magyar nepe, mert ekkor a ne- pek lesz szüksége türelmemre.”

Horvát, szerb és egyéb Oroszország felé kacsingató u. n. testvéreinknek is szógálunk egy kis tanulsággal.

Bolgárszág Oroszországnak egyik u. n. pá r t f o g o l t j a. Oda is ajándékozta Bulgá- riának az ő szerelmes egy szültötét, Skobe- liffet.

Skobeleff — daczára annak, hogy Sándor fejdelmet népe teljhatalommal ruházta fel — garázdálkodni kezdett a fejdellem Akara- rata ellenére, a mért aztán a fejdellem Sko- beleffet tudatá kiutasító parancsát.

Akkor aztán ugy Skobeleff, mint orosz generalis-tarsa — a hadügyminiszter, továbbá az Oroszországot képviselő Jomú kijelentettek hogy ő k — a czár határozott parancsára — még akkor sem mennek el Bolgárszágból, ha a fejdellem kergeti s felszólítja szegényt, hogy mondjon le a neki az ország által enge- délyezett jogokról.

Az első példa volt, a melyen nem okul- tak panszlávjaink — Lengyelország, a másik — imé — Bulgária.

Igy „szabadítja fel” a detszláv kereszt- tyén népeket a jó fehér czár!

A felség harmadfelszág fogolynak kegyel- mezett meg az új főherczégné születésének alkalmából.

Visszakapott tehát a társadalom egy cso- mó rablógylkost, tolvajt, betörőt, sikkasztót, váltóhamisítót, csalót, gyermekgyilkost és más ily fele gazembereket.

A sajtó, a politika s más társadalom al- tal megkövetelt gentlemann-véségek elítéltei. . . azokat nem látszott tanácsosnak szabadon eresztetni.

Hát ez is csak . . . iz és dolga!

Gili Balázs.

Ama bizonyos építkezés.

Debreczen, 1883. szept. 12.

* Talán emlékeznek a lapok olvasói azon körülményre, melyben felhivtuk a városi hatóság figyelmét ama sérelemre, mely az építkezési szabályokon városunk egyik lakosa által ejtetett. — Említettük egy későbbi közleményben, hogy a hatóság részéről mely intézkedések történtek e részben, nevezetesen hogy a polgármester ur által hat tagú bizottság küldetett ki a helyi szemle mezejésére... Talán ha az építkezést Goldstein ur, ama ház tulajdonosa és építetője itt megalapodik...

de Goldstein ur nem állapodott meg ott, hova csakis nevezetes biztonságát által juthatott, hanem tovább megy. Nem csak a megkezdett munkát fejeztette be minden tilalom ellenére, hanem az építkezést folytatta... Hát itten már elhallgatni nem lehet. — Itt már beszélni kötelesség. Mert a hatóság oly gondatlan és tehertelen, vagy — nem tudjuk — járatlan és érzéketlen, majd azt mondtuk, hogy rosszul dult, miszerint nem veszi észre, mennyire kompromittálja az ügyben azon állást, melynek betöltésére lenne hivatott...

Itt már beszélni kötelesség. Mert a hatóság oly gondatlan és tehertelen, vagy — nem tudjuk — járatlan és érzéketlen, majd azt mondtuk, hogy rosszul dult, miszerint nem veszi észre, mennyire kompromittálja az ügyben azon állást, melynek betöltésére lenne hivatott... Elismerjük, hogy ez a hang ma még egy kissé erős, de nem ismerhetjük el egyszerűen, hogy indokolatlan is volna. Erős, mert...

még tényleges jelét nem adta a hatóság annak, miszerint bele lenne nyugodva a Goldstein ur építkezési rendszerébe, s annyival kevésbé bizonyos az, hogy maga is helyeselné vagy pártolná, de sőt inkább ellenkező határozatát az helyteleníti és meg is tiltja. Indokolt azonban azért, mivel szemtől szembe határozott tilalmának áthágása felett és mert imé nem csak nem volt képes határozatának kellő szigorral és időben érvényt szerezni...

A mi a Goldstein ur eljárását sajátlagosan illeti, az sem meg nem lep bennünket sem különösebben nem érint és tulajdonképpen nem is ő vele foglalkozunk, mint a ki iparkodott a kedvező alkalmat felhasználni és megtagadni s a hatóság által ez esetben nem képviselt törvénnyel szemben is működni saját hasznára. Az ő személyét illetőleg csak annyi szavunk van, a mennyiben egy nyilatkozatban 500, mondászd forintot ígér a szegényeknek... Azonban végeztünk! Goldstein ur a törvény és a hatóság többszörös tilalma ellenére szabály ellenében és bejelentés nélkül építkezett...

talán még többre is képes lennének, ha bebizonyították, hogy ő olyasnyit tett volna valaki előtt, mely a hatóság egyik, vagy másik tagját kompromittálná. Hát hiszen nagyon könnyű egy ilyes nyilatkozatnak kinyomatása — mert hiszen Goldstein urnak már a fogalmazásakor gondja volt arra, hogy az 500 forintot nem veszítette — s számot vetett előre is e sörök írójának tisztességes jellemével... Azonban végeztünk! Goldstein ur a törvény és a hatóság többszörös tilalma ellenére szabály ellenében és bejelentés nélkül építkezett...

vénytelen ség e k meg tor l á s á r a t e n n i ? Hallottunk nyilatkozatokat melynek értelmében Goldstein ur 100 forint bírság és a helytelen építés lerombolására büntetettől számított. Ez a hír régen keletkezett, azóta és ezzel szemben Goldstein ur egy új szobát építtetett és bevakoltatta az új korakásokat... Hisszük, hogy a hatóság nem akar szembejártatni magát az igazsággal és az igazság rovására és éppen azért reménytelenül bátorodunk, hogy ezen ügyben a lehető legrövidebb idő alatt végleges törvényt lát hatóságunk — s fel fogja világosítani Goldstein urat mi a különbség az építészeti szakosztály helyettes vezetőjének szobai ígérete és a törvényt képviselő tanács határozatai között!

Hisszük, hogy a hatóság nem akar szembejártatni magát az igazsággal és az igazság rovására és éppen azért reménytelenül bátorodunk, hogy ezen ügyben a lehető legrövidebb idő alatt végleges törvényt lát hatóságunk — s fel fogja világosítani Goldstein urat mi a különbség az építészeti szakosztály helyettes vezetőjének szobai ígérete és a törvényt képviselő tanács határozatai között!

EMLEKESZÉD

gróf Degenfeld Schönberg Imre, tisztelt ref. egyházközség főgondnok felett.

— Irta és elmondotta Kiss Áron ref. lelkész. — (Vége.)

Egyik legjótékonyabb szolgálata volt a nemes grófnak a Baldácy alapítvány átvétele, tisztázása, biztosítása és hasznosítása körül nagy gyakorlati bölcsességgel és buzgósággal követett nem csak önzetlen, de áldozatos eljárása. — 1866. szept. hóban irta volt kerületi tanácsnak Török Pál püspök, hogy N. N. nagybirtokú és nagy jó akaratu ur, a magyarhoni prot. egyház javára már életében kívánja átadni méréskelt eljárádék fenntartása mellett birtokait és azok instrukcióját; s e szándékát valószínűleg akarja Budapestben azon okt. 15-dik napján és kívánja, hogy azon intézkedésen mindenik kerület szuperintendense és egy világi képviselője, egyházkerületétől külön felhatalmazva legyen jelen. Ez egyházközségünk az ismeretlen jöltévi iránti hálaja kifejezése mellett, Révész Balint püspökkel gróf Degenfeld Imrét bízta meg tehatalmu képviselőjével, határozat után, hogy „mindazon kötelességeket, melyek ekepen fogamatosságtalnak vagy jónak lette magára nevezte kötelesség ismeri el. Ezt a magát előre meg nem nevezett jöltévi Vég. Verékényi báró Baldácy Antal r. kath. főúr volt. Bonyolított év sok nemű terhek alatt fekvő és megtámadásoknak kitéve de mindemellet nagyszerű alapítványgyűjtésére a 11. prot. e kerület megalapozottjai egy tehatalmu bizottságot választottak, mely szerződést márc. 19. napon kötött. Br. Baldácy Antal 1878. aug. 8-án meghalt; a tehatalmu bizottság már 1881. év májusban az alapítványok B. Baldácy Antal özvegye s örökösai irányában kötelességeit kielégítve az alapítványt az özvegy mint más örökösök által származható igényektől végre megvásárolta, az épületeket kijavíttatta, a tartsatlanok helyett újakat építtetett, az alapítvány birtokait 3000 holddal nagyobbította, hogy az már 10122 holdat tesz 1250 öles holdakban s pár év múlva a nagyszerű alapítványt a magyar orsz. protestans egyház gyülekezeti püspökei, lelkészei, s azok özvegyei árvaí javára minden tehertől mentesen, megkezdte állandó működését. E tehatalmu bizottság lelkes főnöke mind haláláig gróf Degenfeld Imre volt. Aldás emlékére.

A »DEBRECZEN« TÁRCZAJA.

Az amazon.

Irta: Boz Dickens.

(Vége)

Violetta lova győzött, vagy mint mondják: „ő nyert”: azt is hozzá tette, hogy meg sokat kellend tanulnia, míg vele versenybe száll. E szavak az érzelmesnek egész ostromát ébreszték fel Lancelot szívében, és az amazont gyűlöletesebbé tevék előtte, mint valamely törököt vagy kozákokat.

Ella pedig soha sem látszott szertetreméltóbbnak mint ez alkalommal és ezt meg is mondta neki midőn sürkélőrel lesegítte, míg Violetta minden segítség nélkül ugrott alá a nyeregről, Lancelot egész este komor és szótalan volt, Violetta ellenben feltűnően barátságos Ella iránt, és oly heves indulatot ébresztette ezáltal a jó gyermek szívében, mint egy fogolyvadár repülése kalitkájában.

Bácsi, sugá Violetta mánap, kezeit Lancelot vállaira tette, van löfégyvere, vagy egy pár pisztolya a házában?

Lancelot meg volt lepette, és hamar elismerte, miszerint házában minden megvan, mi egy nemes férfiú fölszereléséhez szükséges, agyuk, pisztolyok, puskák és más harminiaszerek.

Egy tréfát fogunk tehát csinálni, mondá erre ravaszul szemébe tekintvén.

Mind hárman a közelelvő ligetbe mentek, és ott fölszóltá Violetta Lancelot-t, hogy lőjön vele körülbelül 20 lepesről.

Lancelot büszkesége nem engedé, hogy a kis fekete szemű leány kihívását el ne fogadja, kinek kezecskéi oly gyöngédek voltak. Hiszen nem fog oly jól lőni, miut ő. Es mégis Violetta nyert. Földindultása okozta a sikert, valamint Lancelotnak türelmetlensége a vesztést. Mindig a közepet talált Violetta golyója, Lancelot-e nagy boszankodására egyszer sem, mert fönhéjazó véleménye szerint lehetetlennek tartá, hogy legyőzhessenek, főképen pedig oly gyöngye leány által. Azzal meintegetőzött, hogy „kavét ivott” és hogy már régen nem lőtt.

Ösmerje ön el Lance bácsi, mondá Violetta.

letta mikip soha sem volt ön levész, sem „kávával” sem a nélkül. Hiszen nem is tud jól lőteni. Tan csak nem lehet a b c nélkül olvasni tanulni. Es a legkevesebben — mint csak képzelhető, vevé ki Lancelot kezéből a pisztolyokat, megtölte és fölhuza azokat, azután megnyugtatta mint gyermeket, így szolt hozzá: Kisérté meg most még egyszer, nincs jobb a kitarásnál!

Lancelot, habár kedvetlenül, úgy tett mint kis tanítójára parancsolá, hogy újra, — hibázzék. Boszankodva veté a gyepre a pisztolyt s így szolt. Ez ugyan föltöte különös női mulatság, Violetta ki asszony: én igen megrövedtem vagyok, hogy ezen különönségeit megtanogatom. — Kariját Ellának ajánlvá, elment.

Violetta szemével követé az elmenőket, míg a fák között eltűntek. Sajátossága gyűlölete a vidámság, és fájdalomnak, győzelem és bizonyos nem ismert vagynak ömlött el kellesmes arcán. Félt sohajjal fordult el azután lassan susogva: Mily kar, hogy Lance bácsi oly szézelyes!

Az elmondottak után Lancelot mindég tartózkodóbb volt és Violetta annál barátságosabb Ella iránt.

De különös volt, hogy az egyike oly gyakran, s csakis boszankodással, a másikra oly ritkán gondolt. Mit törődött ő sajátképen Violettával! — Ez ellenben szomorú volt Lancelotnak iránta mutatott ellenszenve miatt.

Mit mondtott? Mit tett neki? Nem volt-e iránta mindig nyájas és jó? Izaz hogy egy pár igazságot mondtott neki, de hisz az csak javára volt! Nem volt-e most tevékenebb, élénkbb és kevésbé elkenyéztetett? Es ez éppen az ő érdeme! Csupán Ella kedvéért is óhajtaná, hogy jobban szenvedjen, mert mily szomorú volna, ha jövőben Ella férje a barátját nem tőrné házában. E gondolat igen szomorított volt. Keservesen sirt ez éjjel, magát jövője fölötti elmelkedésének átengedve, mely jövös Ella barátsága nélkül oly örömetelennek képzelte. Sohasesm hívé magát boldogtalanabbnak, mint most, és mánap oly halovány és levert volt, hogy Lancelot csaknem szájalommal kérde: „Beteg”-e? — A kérdésre Violetta pilulás — és mosolylyal, kecsesen daczolvá válaszolá: Nem, nem vagyok beteg, köszönöm, és ezzel bevégzé a napi társalgást.

Lancelot lázasan föl volt indulva, nyugtalan, buskomoly, néha túlvidám, néha pedig a kétségbeesésig csüggeteg volt. Ella iránt igen nyájassan viselte magát, s mindig igyekezett meggyőzni Ellát arról, mily boldog, hogy őt választá, és mégsem tudta föfogani, habár meg volt győződve szerelméről, mily befolyással volt ő idegeire Violetta. Leane is az Ella nyugodt kedélyen boszankodni kezdett.

Szelid, modoros hangja nyomasztólag hatott reá, mindg figyelt valami erősebb hangnyomatára, de ez sohasem történt. Magaviselet gancsolatlan volt, de csak gyorsabban mozgott volna, ha mulattatói igyekvek, őt ez kimondhatlan boldogsá teendí. Es őh, ha csak néha, néha más munkát is vett volna kezébe, mint ezen örökös papucs-hímzést, mennyire meg volna akkor elégedve.

Itt vannak, szóla fá fól hangosan, két rokonát ablaka alatt látván. — Jupiterre! szép lábaesái vannak ennek a Violettának, haja mily fénylő fekete, és azok a szemek!! — Ej! mit törődöm én ő ve! — Es ezzel bezára az ablakot, elfordult. De egy pillanat múlva ismét ott állt, megszémlelé a két leányt, és ismét csak Violetta-t látá. „Az az állandó ellenszenve!” morgogá a lepesőn lemenve, hogy rokonait kövesse.

Lancelot élete most valóban igen megváltozott. Maga is csodálkozott e változáson. — Szenvédelyesen lovagolt és alig várta a köznöz vadászati évadot. Mindennap kilovagolt rokonaival, gyakran versenyzett Violettával mi alatt a szegény Ella fél óráig maradt egyedül lamha sürkélővel. A lövésben is gyakorlta magát és Violetta meg volt lepette biztos lövésait látva.

Többet beszélt, s ez előtt elváhatlan Shelleyben már 14 nap óta nem nézett. — Sokkal természetesebb és kevesebbé hiu, sőt nem ritkán elces is volt, a mi azonban igen ritkán történt, s akkor is bizonyos leereszkedéssel, mint gyermekek irányában szokás! Es még mindig gyűlölte Violetta-t. Minden nap civakodtak, és mégis ismét együtt valának! Ugy gyűlölék egymást, hogy i y civádások nélkül már nem is lehetek boldogok. De meg kell adnunk Violettának az igazat, hogy ha csak Lancelot nem ingerlé, ő soha egy rossz szóval sem illette. De mit tehetett róla, ha Lancelo így illemtelen volt? Lovaglás, va-

mentesen, megkezdte állandó működését. E tehatalmu bizottság lelkes főnöke mind haláláig gróf Degenfeld Imre volt. Aldás emlékére.

De nem megyek már tovább tisztelt gyülekezet üdvözült elnökünk egyes tetteinek, munkálatainak, konventi és zsinati eljárásainak elsorolásában. Hiszen ha minden fontosabb hivatali lépését elakarám beszélni előkellene adnom koronként mint lüktetett mint haladt elébb és azután mint maradt vissza különféle akadály miatt egyházszerkezetünk fejlesztésének s a közvelemben mind szűbbben csendő zsinati dhajtasók és előkészületek ügye: mint hangzott egy oldalról a határozatképes konvent elégséges volta, másrészlől az atiól óvakodás erőteljes hangja míg végre mégis éppen e kerület indítványára egy adhoc határozatképes konvent egybehívásával mint lesz megtéve az első határozott lépés, hogy egyházközségünk zsinaton alakítsuk át s az öt kerület végleges missójával és a megszabott körében határozatképes konventtel töltözzük be. A mi aztán mind meg is történt: egyházi törvényeinkből autonómiánk egyik fontos tárgyának iskola ügyének a szentesítésről — nem mi miattunk lett elvonatásán kívül. — Mind azt a sokszérű és fontos szolgálatot ellkene sorolnom a mit e roppant feladat megoldása körül előkünk személyesen végzett, mert „eorum magne pars fuit”, de így nem ez az óra nem ez a nap de több napok kellenének beszédemnek befejezésére. Elégedjek meg azért tölem ha mindezekre nevez még csak ezt mondom, hogy tisztelet főgondnokunk lépései mindenkben a ref. egyház, annak szolgál és hívei igaz javára jövő nemzedék protestáns keresztényei s hazafias nevelésére egyházi szegénységük jobb sorssal való tására voltak intézve.

Es kiserjen még becses türelmünk csak odáig, míg öt mint gyűléseinket egyszerűen — emlékeztünkbe vissza idézendő. Zsinat presbyteri szervezetünkben igen fontos szerepe van a gyűlési elnöknek; köz- igazgatásunkat mint bírósági ügyeinket gyűléseink viszik, minden bíró agnok azoknak egy része s mind a kettőt testületi elnökeink vezetik. Olyan a gyűlés a minő vezetéke: a bíróság csak úgy járhat el hiba nélkül ha az ügyek rendezését időközi kiderítést jöltézte elnöke. Es ez a mi elnökségünk kettős, de még sem a két ellentetes irányba néző képzelt madár, nem chimæra, hanem két fő egy gondolat, két ész s egyetértés, két szív s egy akarat. Mondhatn valaki hisz ez is lehetetlen csoda! és mégis a protestantizmus ezt létezhetének sőt valóban létezőnek bizonyította. Igen! a jézusi szeretet által, mely mindeure meggyőz. Egyszerű házasság az, melyben az egyház, igazság és üdv érdekéért két szív együtt dobban.

Nagy valál te e tekintetben, üdvözült férfit. Egy agastván ült volt a lét első sorompóján tulhaladott korban oldalad mellett és mikor az kifáradt, kezéből kiejtetta a kormányrudat, egy másik erőteljes ifju foglalt jobboldal helvet, hogy tovább együtt vezessék a hánytott hajót.

Láttam mily meleg csatlakozással egyesültél amazzal, hogy a vizsaly legparányibb jelét sem lehetett felfedni, köztetek a közös

dászás, játék-czivódás, harag, kibékülés egymást érték. Ella mindezt csodalva nézte szelid-kék szemével, nem foghatván meg: „mint lehetnek ezek oly gyermekek?”

Történt, hogy egy derült reggelen, mindhárman egy sürü búkkia alatt melynek lecsügog ágai kis lugast képeztenek s Ella leszakasztott egy pár fénylő sötét levelet és hajába tűzte.

Nem illettek világos hajába, Lancelot nem mulasztá el ezen megjegyzést.

— Tan kegyednek hajába jobban illenek. Violetta kisasszony — s azzal egy füzérlaku ágacska illesztett szótét hajfürtje közé. Keze akkor Violetta arcát ériute. — Összerezzen, mintha azon gömbölyű kis arcok izzo vasból lettek volna — Violetta elpirult, megszege nitve, sértve és szomoritva érzé magát.

Reszkette és könyeit nagy erővel elfojtva urtól föl azon ürügy alatt, mintha ernyőjéért menne — pedig közben volt. Vegre eltávozott, azonnali visszajövetel igérvén. De soká maradt oda, mindég csodálkozva Lance bácsi illetlenségén.

Vissza érkezete után nem volt senki látható. Ella és Lancelot a ligetbe mentek, Violetta mely gondolatokba merülve leült, hogy őket megvárja, bensőleg örvendve, hogy eltávoztak.

Fejecskejét lehajtá, úgy hogy arca fürtjeitől egészen elvala festve s az ilt itt egy ideig, míg végre lépteket hallott. — Föltékin-tett Lancelot állott előtte, Ella nélkül.

Ella a házba tért, mondá ő — nem tudván, hogy Violetta kisasszony ide visszatér-nek. Violetta azonnal fölkelt. Bizonyos jedség ömlött el kedves vonásain, és reszkető hangon mondá: „Ugy hát utána kell mennem,” és föl-vévén napernyőjét elakart sietni.

Igen fájlalom, Violetta kisasszony, hogy jelenletem kegyednek oly kellemetlen, mondá Lancelat visszalépvén, hogy tért engedjen a távozásra.

Violetta megállott s bámulattal tekintett Lancela fölindult arczára.

Kellemetlen? viszonzá Viollatta, — jelen léte nekem kellemetlen? Hiszen tudom Lance bácsi, mint gyűlöl engem!

Az ellenkezőt tudja, vágot hamar közbe Lancelat. Ön az, ki gyűlölettel és megvetéssel viselték irántam, sőt nem is igyekszik ellep-

uton: lát ez, hoz karfészit s viharbó son el a Ki volt a most nek azert sze az által De elnökségü másik kó testek: mindig sz lön gőz, tekinttik a közepé az igazsá nerek, h hettek h Evi en elnöké Láttam rancsoló, mes arzó, de mindy előt önk tisztés ar volt írva nem lobn sugárzott vonásain, kitarás s irát for a párttal Es tudta és hogy pres tekinélve ni, hogy parancsul Iana a tért pre a legtöbb hogy az e már mind a tárgyal tal rendes Tiszv téhen a té felett, ug téren, va nos fejev Ebb foglalt, ha denki vel többségé delve a t is mindig kedő, me mesen tu Mein geszéül szenvédé indulatszúkat is s Nem mondata v vonatkozó Tare rasztó gy söt sokszo

lezni elle hibákkal. Besz ha a gátó lyásnak ez Mégis folytató, ment, hogy tattam eüt és példait hetem me nek első legyőzhető érzelmet tetik. Mely kasztá fé igen sirt, Ekk simogatá czával, mi — es egy a mindket ott volna De e zott elő u Violet sen tartá taná el, m loutól ure és a ház Kész megismerté hün súlyá neját? O becsület u val, elra kinzott g Ella kérn hogy mag sirhassa h Mau volt és a némileg le togekölves Ezen letta több Ella ezt g iparkodott repült ha kéri Ellát

Egy éves önkénytes, — erdész, bányász és egyéb egyenruházat (Uniform)-hoz való eszímákat előírás szerint pontosan, gyorsan s mérsekelt áron készít

LŐRINCZ ISTVÁN

BUDAPEST, Muzeum-körút 5. sz.

Minden kiállítás alkalmával ezüstéremmel kitüntetett

indigo-olaj-fénymáz,
a legkiválóbb készítmény ezen nemből.

A es. k. privilegiummal bíró gyárban.

(alapítva 1848-ban)

PARGER JÁNOSNAL BÉCSBEN
(I. Stulerstrasse, Nr. 7.)

Mindig egyenlően kitűnő minőségben készítették. Sötét-fekete — tartos és könnyen nyerhető. színe nem veszíti fényt ad és fenntartja a bőrfelületet. A doboz-címke a cs. kir. osztrák kereskedelmi és iparkamaránál, mint ragasz-héjveg van bevezetve (folio 314. N. ro 1562). — Ezen címkek család utánzása törvényileg üldöztetik. Adja továbbá ezen gyár a maga salon cipő fény mázát — legkiválóbb bőr- és lőszerszám fénymázát. — lovacsiszma-fénymáz raktárát. — bőr készülék fenntartó angol és orosz bőrmázát és bécsi. és berlini ercz-tisztító pasztját.

Kristóf Ferencz

PADOLAT FÉNYMÁZA.

Ezen kitűnő vegyület szagtalan, rögtön szárad felmázoltatása után, szilárd lesz kemény, tartós és szép, feje ellenáll a nedvességnek, s kétségkívül díszesebb és tartóbb minden más mázzal. A legkedveltebb fajok a sárgásbarna fénymáz, (mázolando) és a festék-jarulek nélküli tiszta fénymáz.

Raktár Debreczenben: Ganofszky Lajosnál.

KRISTÓF FERENCZ,
Berlinben. A valódi padló-fénymáz feltalálója és egyedüli gyártója.

Budapesti ásvány-gyár.

Nélkülözhetlen minden háztartásban!!

Valódi rovarpor svábok, oroszbogarak, (bűdös város poloska és balha részére), kilo súlyú csomag 80 kr.

Fémtisztító paszta, fémtisztító pomádénak is nevezve, mindenféle fémtárgy tisztítására használva, 12 bádog szelencze 42 kr.

Vörös tisztító por 20 csomag 50 kr.

100 iv üvegpapír 1 frt. 50 kr.

100 iv csiszoló papír 2 frt. 50 kr.

100 iv csiszoló vaszon 4 frt. 50 kr.

1 tucat doboz éjjeli mécs 45 kr.

1 doboz patkány- és egerméreg, a hatásról jótállás nyújtatik, 50 kr.

Finom gliczerin kilogrammonként 1 frt. 50 kr.

Olaj Stearin épügy tisztító olajnak nevezve kl. 70 kr.

Vizmentes bőrkencs a bőrt (lábbelínél) simává teszi, minden a lábakon keletkező fájdalmat okozó nyomást eltávolít, 6 doboz 50 kr.

16 rudacs finom pecsétviasz 40 kr.

Vörös tisztítópórá bécsi mázsája 6 frt.

Legjobb finomított bécsi méz, bécsi mázsája 8 frt.

Megrendelések utánvételre küldetnek, csomagolás a legutányosabb költség mellett számítatik. Keretik a megrendelést pontos, olvasható irással megjelölni, valamint megnevezni, hogy a küldemény postával vagy vasúttal küldessék-e.

Kiváló árúért az elismert cég kezekedik.

Kereskedők nagyobb megrendelésnél árendményben részesülnek.

BUDAPESTI ÁSVÁNY-GYÁR.
VII., Miksa-utca 21. sz.

MATTONI-FÉLE

GISSHÜBLER

legkiválóbb egvényes

SAVANYU-KÚT

legjobb Asztali-és üdítő ital, kitűnő hatásának bizonyít köhögésnél, gége-bajoknál, gyomor-és hólyag hurutnál.

ÉDEGEK (az emésztés elősegítésére).

Mattoni Henrik, Karisvauban Csehország

A felíratra a dugaszba égetve a mint itt látható pontosan tessék ügyelni.

MATTONI'S GISSHÜBLER

Titkos betegségeket

gyógyít legújabb tudományos kutatások alakján, még a legkétesebb esetekben is, minden hivatás-zavarás nélkül Epen ugy kigyógyítottom a titkos ifjúkori bűnök (Onania) gonosz következményeit, ideghomlás és tehetetlenséget.

Dr. BELLA,
tudós társaságok tagja sat. Paris, 6. Place de la Nation, 6.

Mária-celli GYOMOR-CSEPPEK,
leles hatású gyógyszer a gyomor minden bántalmait ellen.

Egy üvegcse ára használat utasítással együtt 35 kr.

Kapható Debreczenben Dr. Kotschneck E., Gölti N és Tamásy B. urak gyógyszerártaiban, valamint az osztrák-magyar birodalom minden nagyobb gyógyszerártaiban és kereskedéseiben.

Központi szétküldési raktár nagyban és kicsinyben
Brady Karoly,
az „Orangyalhoz” címzett gyógyszerártaiban Kremzierben, Morvaországban.

Verejtékpör

kezek és lábak izzadása ellen. Hatásos eszköz jótállás mellett használati utasítással együtt, csomagokban, csomagja 50 kr.

Valódi Seidlitz-pör, egy doboz tartalmaz 1 tuczat port, ára 60 kr.

Valódi pezsgópör főnem kiállítás-sal, 50 par 80 kr.

Dr. Pinkus, m. k. törvényszéki és kerületi orvos, az aranyerdemkereszt. a nagy arany korona birtokosa tulajdonosa

Megrendelések utánvételre küldetnek meg, melyek alantl czegehez intezendők.

Budapesti ásvány-gyár,
VII., Miksa-utca 21.

KUTASI IMRE

KÖNYV-és KÖNYVOMDÁJA

DEBRECZENBEN,
(főpiacz, Sz. NAGY KAROLY ur házában.)

Kitüntetés: SZEGED erdemeremmel 1876-ban.

Kitüntetés: SZEKESFEHÉVÁR ezüstérem 1879-ben.

Kitüntetés: LONDON.

DISZOKLEVEL 1871-ben.

A LEGIZLÉSTELJESEBB BETŰKKEL UJOLAG BERENDEZVE, készít mindenféle a törvénykezéshez megkivántató vonalozott íveket, kereskedelmi- és üzlettudósításokat, falragaszokat, műveket minden nyelven, tankönyveket, hirdapokat; ót-, bor- és árlapokat, diszműveket arany-, ezüst- és szinnyomatban; **DISZES EGYBEKELÉSI- és LÁTOGATÓ-JEGYEKET;** gyászleveleket, számlákat, czimkéket stb. stb. A megrendelések gyorsan, izlésteljesen beosztva és a legolesőbb áron számittatnak. **A papír gyári árban számittatik.** **HIRDETÉSEKET** a kiadásomban hetenkint ötször megjelenő „DEBRECZEN” című politikai lapban a legolesőbb arszámítás mellett közzé teszek.

KUTASI IMRE,
könyv- és könyvmda-tulajdonos.

Debreczen, 1883. nyomtatott kiadó KUTASI IMRE könyvnyomdájában.